

عنوان مقاله:

پتانسیل‌های سیستم حمل و نقل عمومی دارای منابع انرژی تجدیدپذیر در توسعه پایدار و کاهش آلاینده‌گی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در سیستم های مهندسی انرژی، آب و محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

بابک یوسفی خانقاه - دانشجوی دکتری، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

رسول اسمعیل نژاد - دانشجوی دکتری، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

علی قاسمی - کارشناسی مکانیک تاسیسات، مدیر فنی، قطارشهری تبریز و حومه، تبریز، ایران

حسین قربانی - کارشناسی ارشد مکانیک طراحی کاربردی، مدیر تحقیق و توسعه، قطارشهری تبریز و حومه، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله به تحلیل استفاده از انرژیهای نو و تجدید پذیر در سیستمهای حمل و نقل شهری و بکارگیری معماری خورشیدی در ایستگاهها، ساختمانهای اداری و ... با هدف کاهش آلودگی محیط زیست پرداخته شده است. همچنین مطالعه موردی برای دیوی مترو قطار شهری تبریز ارائه شده است. در ابتدا بهاهمیت استفاده از انرژیهای تجدید پذیر به عنوان یک راهکار اساسی در کاهش آلودگیها و نحوه ادغام آن در معماریهای موجود پرداخته میشود و سپس استفاده از این انرژی در مترو (به عنوان یک سیستم حمل و نقل مهم و همچنین یک مصرف کننده بزرگ انرژی) بررسی میگردد. در این مقاله امکاناستفاده از انرژی خورشیدی در ساختمانهای قطار شهری تبریز در کنار حمل و نقل پاک مورد توجه است. اساسا در مباحث حمل و نقل شهری کاهش آلایندهگی با بهبود روشهای حمل و نقل در کنار کاهش آلایندهگی و تخریب محیط زیست توأم است. در ادامه مقاله آنالیز اقتصادی و فنی با توجه به موقعیت جغرافیایی محل احداث سازه خورشیدی، اندازه نیروگاه قابل بهره برداری در دیو، مساحت و تولید پنلها، کاهش آلودگی و ... پرداخته شده است. نتایج نشان میدهند که سیستم حمل و نقل میتواند سهم عمدهای در تولید انرژیهای تجدید پذیر داشته باشد

کلمات کلیدی:

کاهش آلایندهگی، توسعه پایدار، انرژی نو و تجدید پذیر، سازمانهای حمل و نقل پاک، آلودگی هوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/565838>

